

**Speranță
pentru o
lume copleșită
de frică**

Speranță pentru o lume copleșită de frică

De-a lungul secolelor de existență a omului pe pământ, sute de milioane de oameni și-au pierdut viața prematur din cauza războaielor, unele estimări ajungând chiar la un miliard. În majoritatea cazurilor, la sfârșitul acestor războaie, se spera că agresiunea unei națiuni împotriva alteia nu se va repeta și că lumea va scăpa de frică odată pentru totdeauna. De fapt, atunci când au fost anunțate obiectivele unor astfel de conflicte între națiuni, unul dintre scopuri a fost adesea declarat a fi eliberarea de frică.

Acest lucru poate părea un obiectiv nobil, dar, odată ce războaiele au luat sfârșit, inimile aproape tuturor celor implicați sunt, aproape inevitabil, cuprinse de o teamă și mai mare față de viitor. Eșecul continuu, în urma aproape fiecărui război, de a soluționa divergențele dintre națiuni a dus, mai devreme sau mai târziu, la noi conflicte și a făcut ca frica să crească, nu să scadă. Așa a fost povestea istoriei umane.

Temerile lumii de astăzi sunt adânc înrădăcinate în eșecul liderilor umani de a găsi soluții viabile pentru problemele generate de egoism și ură. A existat o vreme când înțelepții pământului le spuneau oamenilor că umanitatea, printr-un proces de evoluție, progresează

constant către o stare superioară de civilizație și că frica urma să devină în curând un lucru d , aparținând trecutului. Lumea se îmbunătățește, spuneau ei, și în curând vom avea o utopie a păcii și a bunăvoinței, care a fost visul profeților și cântecul poezilor.

Ca dovadă că această perspectivă luminoasă asupra viitorului era justificată, ni s-a reamintit de progresul educației și ni s-a spus că o lume luminată ar ști mai bine decât să încerce soluționarea disputelor internaționale prin război. Ni s-a cerut, de asemenea, să luăm în considerare marile progrese ale științei, care, la rândul lor, ar contribui la o pace durabilă între națiuni. Mai mult, s-a susținut că religia câștiga teren atât de rapid pe pământ, încât în curând întreaga lume urma să fie atât de profund impregnată de filosofia Predicii de pe Munte a lui Isus, încât războiul ar fi devenit imposibil. Din păcate, știm prea bine cum toate aceste afirmații, precum și multe altele care au fost făcute, au eșuat lamentabil.

O LUME PLINĂ DE FRICĂ

Teama de război este, totuși, doar una dintre numeroasele stări care trezesc neliniște în inimile oamenilor din lumea de astăzi. Pe măsură ce intrăm în al doilea sfert de secol al noului mileniu, multe alte temeri afectează indivizii, societățile și națiunile. Prezentăm mai jos doar o listă parțială a unora dintre aceste temeri:

Teama asociată cu diviziunea politică și polarizarea din interiorul țărilor, în special în așa-numita lume

occidentală, care a dus la tulburări și violență în multe națiuni.

Teama legată de ceea ce pare a fi conflictul și tulburările constante care provin din Orientul Mijlociu, precum și de efectele potențiale ale acestora asupra lumii în ansamblu.

Teama de o deteriorare și mai mare a relațiilor dintre superputerile mondiale, China, Rusia și Statele Unite, toate fiind strâns interconectate între ele, atât din punct de vedere economic, cât și în alte privințe.

Teama de efectele încă necunoscute ale dezvoltării continue a Inteligenței Artificiale („IA”) și de faptul că omenirea va fi capabilă să controleze în siguranță progresul și utilizarea acesteia.

Teama față de mici națiuni, guverne și lideri rebeli, care, deși mici în comparație cu superputerile mondiale, ar putea provoca ravagii considerabile asupra unor segmente semnificative ale societății dacă nu sunt ținuti sub control.

Teama, în general, față de ceea ce pare a fi o incertitudine financiară și economică continuă, atât la nivel regional, cât și național și global.

Teama de efectele tot mai mari ale schimbărilor climatice, în special implicațiile acestora privind probabilitatea unor dezastre naturale mai puternice, precum furtuni devastatoare, incendii, cutremure sau schimbări fără precedent ale tiparelor meteorologice.

Teama de boli neprevăzute, precum cele observate în ultimii ani din cauza pandemiei de coronavirus și a efectului său devastator asupra lumii.

Teama că „războaiele culturale” vor continua să se intensifice, fie că vizează moralitatea, rasa, religia sau alte domenii, până la punctul în care societatea în general va deveni atât de fragmentată și divizată încât s-ar putea prăbuși în curând din lipsă de direcție.

În cele din urmă, există teama că, pe toate aceste planuri, simptomele problemelor vor continua să crească într-o asemenea proporție și în toate direcțiile, încât supraviețuirea finală a omenirii este pusă sub semnul întrebării. Așa arată starea lumii de astăzi, plină de teamă. Așadar, ne întrebăm: Există o speranță reală pentru redresarea ei și pentru eliminarea fricii din inimile oamenilor?

ZILELE NOASTRE ÎN PROFEȚIE

Deși condițiile actuale de frică și suferință au venit peste mulți oameni din lume în mod neașteptat și în ciuda pretențiilor unei civilizații în continuă evoluție, ele nu au constituit o surpriză pentru cei care studiază cu atenție Biblia; căci pe tot parcursul paginilor sale, profeții inspirați de Dumnezeu au prezis acest lucru. Profetul Daniel, de exemplu, a prezis chiar această epocă din experiența umană și a descris-o ca fiind „o vreme de necaz cum n-a mai fost de când există o națiune”. (Daniel 12:1). Isus a citat această profeție a lui Daniel și a explicat că împlinirea ei va avea loc în timpul celei de-a doua Prezențe a Sa și la sfârșitul veacului.

Isus a subliniat câteva detalii ale acestei perioade de necaz, spunând că pe pământ vor fi „însălmântare printre națiuni și dezorientare”, iar inimile oamenilor se vor înfricoșa de teamă, așteptând cu neliniște lucrurile care vor veni asupra pământului. (Luca 21:25, 26). Referirea lui Isus la frica care va umple inimile oamenilor este suficientă pentru a indica faptul că El se referea la timpul prezent, căci niciodată nu a existat o teamă atât de răspândită în rândul oameni, precum cea de astăzi. Când Isus a spus că pe pământ va fi „însălmântare printre națiuni și nedumerire”, El a ilustrat această idee comparând-o cu vuietul mării și al valurilor. Acesta este într-adevăr un simbol foarte potrivit pentru masele neliniștite și nemulțumite ale omenirii de astăzi, pe măsură ce se străduiesc fără speranță să evite ravagiile pe care se tem că le va provoca valul năvalnic al egoismului uman, pus în practică chiar de știința și tehnologia care, odată, se lăudau cu capacitatea lor de a conduce lumea spre pace și bunăvoință.

Profetul David a prezis, de asemenea, această epocă în care trăim; și, la fel ca Isus, și el a comparat haosul lumii cu loviturile neîncetate ale mării și ale valurilor, pe măsură ce cererile zgomotoase ale oamenilor și ale națiunilor se izbesc de bastioanele unei civilizații care odinioară era considerată de necucerit. Profeția lui David se adresează celor care au credință în Cuvântul lui Dumnezeu, iar despre aceștia el declară: „De aceea nu ne vom teme, chiar dacă pământul ar fi clătinat, și chiar dacă munții ar fi aruncați în mijlocul mării; chiar dacă apele acesteia răcnesc și se tulbură, chiar dacă munții se cutremură de puterea lor.” Psalmii 46:2,3

„Nu ne vom teme”, declară profetul. Ca creștini, nu trebuie să ne temem de ceea ce va veni asupra pământului; adică, nu ne vom teme dacă ne familiarizăm cu profețiile Bibliei și avem credință în ceea ce ele declară cu privire la prezent și la viitor. Profețiile Bibliei conțin singura explicație autentică a cauzei suferinței mondiale actuale, iar oferă singura perspectivă plină de speranță asupra deznodământului acestei perioade întunecate de teamă. A cunoaște planul lui Dumnezeu cu privire la destinul omenirii înseamnă a avea pace și bucurie în inimile noastre, în ciuda fricii care ne înconjoară, și a fi capabili să transmitem altora o asigurare mângâietoare. Conform Bibliei, care va fi deznodământul acestei perioade tragice de teamă și suferință? S-a spus că vremurile actuale au o întâlnire cu destinul. Este adevărat, dar Dumnezeu deține controlul asupra aceluia destin, iar implicațiile sunt atât de ample încât imaginația noastră este aproape copleșită când încercăm să le înțelegem. Pe scurt, faptele, așa cum sunt subliniate în Cuvântul lui Dumnezeu, sunt următoarele:

Ne apropiem de sfârșitul unei epoci în planul lui Dumnezeu. Da, mai mult decât atât, ne apropiem de sfârșitul lumii. Nu va fi, așa cum mulți au presupus odată în mod eronat, sfârșitul pământului (Eclesiastul 1:4), ci sfârșitul domniei lui Satana asupra pământului, care va fi înlocuită de domnia lui Cristos. Trăim acum în timpul întoarcerii Sale și al pregătirii pentru instaurarea împărăției Sale.

SEMNELE PREZENȚEI LUI

Când Isus a prezis caracteristicile zilelor noastre, declarând că va fi o vreme în care inimile oamenilor vor fi cuprinse de teamă, a făcut-o ca răspuns la întrebările pe care i le-au pus ucenicii Săi. Aceste întrebări erau: „Care va fi semnul prezenței Tale și al sfârșitului veacului?” (Matei 24:3). Citând aceste întrebări, am folosit o traducere corectă a cuvintelor grecești „” utilizate. În unele traduceri ale Bibliei, acest pasaj este tradus greșit astfel: „Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului lumii?” Totuși, discipolii nu întrebau cum ar putea ști când se apropie timpul întoarcerii lui Isus, ci mai degrabă cum vor ști când El s-a întors efectiv.

Răspunsul Domnului la aceste întrebări oferă singura explicație de încredere a condițiilor actuale ale lumii și singura speranță autentică pentru zile mai bune care vor veni. Acesta ne dezvăluie că ne apropiem de sfârșitul epocii actuale și că trăim în timpul celei de-a doua prezențe a Lui. La rândul său, acest lucru înseamnă că se apropie momentul împlinirii acelor numeroase promisiuni din Cuvântul lui Dumnezeu care vorbesc despre binecuvântările păcii, bucuriei și vieții care vor fi puse la dispoziția omenirii ca urmare a viitoarei domnii de o mie de ani a lui Cristos, Regele regilor și Domnul domnilor.

Acest lucru nu înseamnă că Isus va domni pe pământ ca om. Prima Sa venire pe pământ a fost ca ființă umană, pentru ca, așa cum El Însuși a explicat, să-Și dea trupul în moarte pentru viața lumii. (Ioan 6:51).

Dar, după ce a asigurat mijloacele de eliberare de moarte prin jertfa umanității Sale pe crucea de la Golgota, El a înviat din morți ca o ființă divină glorioasă, de aceeași natură cu Creatorul Însuși, „pe care nimeni nu L-a văzut și nici nu-L poate vedea”. 1 Timotei 6:16

Printr-o interpretare mult prea literală a unor profeții din Cuvântul lui Dumnezeu, s-au dezvoltat concepții foarte rudimentare despre a doua venire a lui Cristos. Unii au presupus că, la întoarcerea Sa, El va fi văzut ca un om suspendat în ceruri și că, simultan, vor avea loc tulburări naturale de proporții uriașe, atât în ceruri, cât și pe pământ, a căror putere distructivă va face să pălească orice a reușit vreodată omul să realizeze, chiar și prin folosirea armelor nucleare.

Acum vedem însă că profețiile care au fost folosite ca bază pentru această concepție eronată despre a doua venire a lui Cristos descriu în mod simbolic răsturnarea instituțiilor create de om care au format civilizația noastră. Tocmai aceasta este ceea ce profețiile descriu ca fiind sfârșitul lumii – nu sfârșitul pământului, ci ceea ce apostolul Pavel descrie ca fiind „lumea aceasta rea” (Galateni 1:4). Isus s-a referit la Satana, Diavolul, ca fiind „prînțul acestei lumi”; prin urmare, sfârșitul lumii înseamnă sfârșitul imperiului lui Satana, sfârșitul suveranității sale asupra minților și inimilor oamenilor. Ioan 12:31

Fiecare creștin ar trebui să se bucure să observe orice dovadă care tinde să arate că sfârșitul lumii este aproape. Întreaga omenire se va bucura când va realiza că lumea lui Satana a ajuns la sfârșit; căci

atunci va avea ocazia să devină cetățean al unei lumi noi – nu o altă civilizație construită de oameni, ci o nouă ordine în care autoritatea și legile vor fi cele ale împărăției lui Cristos.

Lumea care chiar acum se apropie de sfârșit nu a fost niciodată pe deplin satisfăcătoare, nici măcar pentru cei care s-au străduit cu cel mai mare entuziasm să-i perpetueze existența. Este adevărat că au existat multe lucruri bune în ea, dar păcatul și răul au predominat. Boala, durerea și moarte a au fost moștenirea de temut a tuturor. Ura și războiul au distrus fericirea oamenilor și au nimicit pacea națiunilor.

Teama de lucruri și mai rele care vor veni, atât aici, cât și în viața de apoi, a contribuit la privarea bărbaților și femeilor de bucuria care, cel puțin temporar, ar fi putut fi a lor. Cu adevărat, așa cum declară Scripturile, a fost o lume rea, și cu cât studiem mai mult caracteristicile ei, cu atât ne dăm seama mai bine că Isus știa despre ce vorbea când l-a declarat pe Satana prințul ei.

Cu toții ne putem bucura că o astfel de lume se apropie de sfârșit și că, așa cum declară Scripturile, stăpânul ei va fi legat și, în cele din urmă, distrus. Isus a spus că cei care trăiesc în acest timp și au credință în Cuvântul Său, atunci când vor vedea împlinindu-se lucrurile pe care El le-a prezis, ar trebui să-și ridice capetele cu speranță și bucurie, pentru că va fi aproape timpul eliberării lor și al eliberării omenirii de păcat și de moarte.

DUȘMANII DISTRUȘI

Într-o profeție inspirată despre împărăția lui Cristos, transmisă nouă de apostolul Pavel, acesta declară că Cristos trebuie să domnească până când toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Sale și că ultimul dușman care va fi distrus este moartea (1 Corinteni 15:24-26). Acest lucru indică faptul că unul dintre scopurile domniei lui Cristos este distrugerea dușmanilor – dușmanii lui Dumnezeu, ai omului și ai dreptății. În timp ce moartea va fi ultimul dintre acești dușmani care va fi eradicat prin domnia lui Cristos, alți dușmani vor fi distruși înainte de acel moment, iar printre primii dintre aceștia se numără instituțiile egoiste și păcătoase ale pământului, care stau în calea a domniei lui Cristos, bazată pe dreptate și neprihănire. Distrugerea acestora implică necazuri și suferințe temporare pentru oamenii care au fost ținuți în robie de ele. Tocmai acest lucru este descris de profetul Daniel ca „o vreme de necaz, cum n-a mai fost de când există o națiune”. Daniel 12:1

În profeția din Psalmul al doilea, Isus este numit marele împărat al pământului pe care Dumnezeu l-a rânduit să domnească. S-a profețit că, înainte ca El să-și înceapă domnia în putere și glorie, națiunile lumii vor trece printr-o perioadă de „necaz” cum nu a mai fost „de la începutul lumii până acum”. (Matei 24:21). În legătură cu această răsturnare catastrofică a ordinii lucrurilor, prevestită dinainte, în puțin mai mult de un secol am asistat la distrugerea multor case domnitoare ereditare din Europa și la haosul care a urmat în afacerile mondiale. În propria profeție a lui Isus cu

privire la aceste evenimente, El a declarat că toate triburile pământului vor jeli din cauza prezenței Sale, iar astăzi vedem această jale în toate țările lumii.

Cu toate acestea, putem mulțumi lui Dumnezeu că această suferință este doar temporară. Întoarcerea lui Cristos a fost menită să aducă pace, bucurie și viață unei lumi pe moarte – și acesta va fi rezultatul final. Dar pentru a realiza acest lucru, trebuie stabilită o nouă conducere, iar aceasta necesită răsturnarea acelei conduceri în care Satana a fost prințul nevăzut și, în majoritatea cazurilor, nerecunoscut.

Dacă v-ați întrebat vreodată de ce liderii lumii, care se bucură de toate avantajele culturii și ale educației de astăzi, nu au reușit să scoată lumea din căderea liberă spre distrugere, răspunsul se găsește în profețiile Bibliei. Răspunsul este că o influență divină a intervenit în treburile oamenilor în pregătirea pentru instaurarea unei noi ordini – o influență care se exercită treptat prin prezența invizibilă a lui Cristos cel divin.

Răsturnarea instituțiilor păcatului și egoismului – acele instituții care au favorizat opresiunea și războiul – este doar începutul lucrării lui Cristos cel divin. Este ca bisturiul chirurgului folosit pentru a salva viața unui pacient pe moarte. De aproximativ șase mii de ani, umanitatea este pe moarte. Omul, însuși, nu a reușit să găsească un remediu pentru înțepătura otrăvitoare a păcatului care provoacă moartea tuturor. Acum, Cristos, Marele Medic, a venit să schimbe toate acestea, iar primul pas necesar este acela de a plasa omenirea, pacientul, într-un mediu nou și sub legi juste și drepte. Pregătirea pentru acest lucru este cea care

provoacă prăbușirea autorității umane pretutindeni în lume.

ÎN ZILELE DE PE URMĂ

Singurii care cunosc încă semnificația a ceea ce se întâmplă pe pământ sunt cei care, prin credință, sunt pregătiți să accepte mărturia Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru aceștia, profețiile Bibliei sunt ca un far care le arată că, în ciuda acestei perioade, cea mai întunecată dintre toate pe care omul a trăit-o vreodată, o nouă zi glorioasă este pe cale să răsară. Aceasta va fi o zi în care binecuvântările sănătății, bucuriei, păcii și vieții vor radia din prezența a lui Cristos, noul rege, acel conducător glorios și divin descris profetic ca „Soarele dreptății”, care „se va ridica cu vindecare în aripile Sale”. Maleahi 4:2

În cele din urmă, însă, și nu peste mult timp, credem noi, întreaga omenire va începe să realizeze că există o putere care se exercită în treburile oamenilor și care o depășește pe cea a guvernelor constituite de oameni. Acest lucru va deveni evident prin eșecul continuu al eforturilor umane de a restabili o stare permanentă de pace și securitate între oameni.

Conducătorii lumii de astăzi încă își imaginează că sunt Domnii destinului uman, că înțelepciunea lor și forța impresionantă a armatelor lor vor fi capabile să impună pacea asupra națiunilor. Calea lui Dumnezeu de a instaura pacea este încă disprețuită de înțelepții lumii. Dar, pe măsură ce toate eforturile lor continuă să se sfârșească în eșec, treptat vor începe să se îndrepte spre o autoritate superioară pentru ajutor.

Acest lucru, care este încă o evoluție viitoare în vremurile pline de importanță în care trăim, este descris de profetul Mica după cum urmează: „În zilele de pe urmă se va întâmpla că muntele Casei Domnului va fi întemeiat pe vârful munților și se va înălța deasupra dealurilor; și popoarele vor curge spre el. Și multe națiuni vor veni și vor zice: «Veniți, să ne suim la muntele Domnului și la casa Dumnezeului lui Iacov; El ne va învăța căile Lui, și vom umbla pe cărările Lui; căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim Cuvântul Domnului.» El va judeca între multe popoare și va muștra națiuni puternice de departe; și își vor preface săbiile în pluguri, iar sulile în seceri: nici o națiune nu va mai ridica sabia împotriva altei națiuni, și nu vor mai învăța războiul. Ci fiecare va sta sub vița sa și sub smochinul său; și nimeni nu-i va mai înspăimânta, căci gura Domnului oștirilor a vorbit aceasta.” Mica 4:1-4

Aceasta este o profecie foarte cuprinzătoare și liniștitoare care, în lumina evenimentelor actuale, se va împlini în curând, spre bucuria veșnică a întregii omeniri. În primul rând, observați identificarea temporală: „În zilele de pe urmă se va întâmpla aceasta.” Această expresie profetică, „în zilele de pe urmă”, nu se referă la ideea tradițională de pieire, nici la distrugerea acestui pământ, nici la sfârșitul existenței umane pe pământ. Ea se referă la zilele de pe urmă ale stăpânirii satanice asupra oamenilor, la zilele de pe urmă ale păcatului și ale morții, la zilele de pe urmă ale războiului și la zilele de pe urmă ale tuturor acelor rele care au chinuit omenirea din zilele Edenului până acum.

PREZENTUL

Trăim chiar acum în timpul acestor „zile de pe urmă” profetice și am fost deja martori la distrugerea unora dintre relele care au afectat majoritatea națiunilor. Casele domnitoare ereditare ale Europei, care au oprimat poporul în numele lui Dumnezeu, și-au încheiat deja existența. Și pe măsură ce planurile divine se împlinesc în aceste zile de pe urmă, vom fi în cele din urmă martori la sfârșitul dictaturii totalitare, fie ea comunistă, fascistă sau de altă natură. Vom vedea, de asemenea, sfârșitul războiului și al fricii paralizante care umple acum inimile oamenilor.

Într-adevăr, zilele de pe urmă prezise în profeții reprezintă o perioadă glorioasă în care să trăim, iar în curând se va împlini, așa cum a vestit profetul, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat pe vârful munților, iar popoarele vor curge spre el. Muntele Domnului este împărăția Domnului. Daniel, în capitolul al doilea al profeției sale, descrie simbolic stăpânirea omenească asupra pământului printr-o imagine strălucitoare, asemănătoare cu un om, iar sfârșitul acestei stăpâniri este ilustrat prin distrugerea acestei imagini. Instrumentul distrugerii este prezentat ca fiind o piatră, care în cele din urmă crește până când devine un munte mare care umple întregul pământ. În interpretarea sa a acestei minunate profeții, Daniel ne spune că acest munte care umple întregul pământ este împărăția lui Dumnezeu.

Profetul Mica descrie acest munte, sau împărăția Domnului, ca fiind muntele casei Domnului. Această

casă a Domnului este casa de domnie a lui Dumnezeu, alcătuită din cei pe care Scripturile îi identifică drept propria Sa familie de fii. Isus este capul acestora, iar alături de El vor fi cei care au acceptat invitația de a suferi și de a muri împreună cu El. Lor li se dă promisiunea că vor trăi și vor domni împreună cu El. Apostolul Pavel îi liniștește pe urmașii Domnului în această privință, spunând: „Duhul însuși mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu; și, dacă suntem copii, atunci suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos; astfel încât, dacă suferim împreună cu El, să fim și noi glorificați împreună cu El.” Romani 8:16, 17

Puterea divină care săvârșește minuni garantează succesul acestei noi guvernări. Satana a crezut că l-a ucis pe Isus, Prințul păcii și Regele regilor, dar puterea divină L-a înviat din morți. Cei care au suferit și au murit împreună cu El sunt înviați din morți în ceea ce Scripturile numesc „prima înviere”, pentru ca ei să trăiască și să domnească împreună cu Cristos. Apocalipsa 20:6

Într-o profeție care descrie domnia victorioasă a împărăției lui Cristos, Isaia ne spune că „zeloasa voință a Domnului oștirilor va împlini aceasta” (Isaia 9:7). Când luăm în considerare faptul că puterea lui Dumnezeu L-a înviat deja pe Regele regilor din morți și că aceeași putere divină este folosită pentru a-i readuce la viață pe conducătorii care ÎL însoțesc, putem oare să ne îndoim de capacitatea Domnului de

a-Și împlini toate promisiunile Sale bune prin El? Cu siguranță că nu!

PE VÂRFURILE MUNȚILOR

Să luăm, așadar, în considerare mai departe ceea ce a fost promis. Profetul Mica declară că această casă domnitoare a lui Dumnezeu va fi întemeiată în vârful munților, sau al împărățiilor — adică va ocupa o poziție de control în treburile tuturor națiunilor, căci, după cum afirmă Isaia: „Creșterea domniei Lui și pacea nu vor avea sfârșit.” Isaia 9:7

„Și popoarele vor curge spre el”, continuă profeția lui Mica. Experiența umană de până acum a arătat că, atunci când guvernele imperialiste au căutat să-și extindă sferele de influență asupra altor națiuni, mulți au fugit să se refugieze în alte țări. Dar nu va fi așa în cazul împărăției lui Cristos. Pe măsură ce oamenii vor afla despre puterea sa și în expansiune, ei vor curge spre ea, așa cum declară profetul.

Oferindu-ne detalii suplimentare în același sens, profeția continuă: „Și multe națiuni vor veni și vor zice: «Veniți, să ne suim la muntele Domnului, [...] și El ne va învăța căile Sale, și vom umbla pe cărările Lui.»” Până când această parte a profeției se va împlini, națiunile vor fi înțeles zadarnicia și nebunia căilor lor. Eșecul urmând fiecare efort al lor de a salva lumea de haos și ruină, ele vor fi atunci gata să se îndrepte numai spre Cel care poate oferi soluția, și anume Cristos, Cel care, până atunci, va fi recunoscut ca împăratul de drept al pământului.

Când națiunile vor fi dispuse să învețe căile Domnului și să le pună în practică, care va fi rezultatul? Va fi un rezultat cât se poate de fericit, căci profeția declară că își vor preface săbiile în pluguri și sulile în seceri, și că nu vor mai învăța războiul. Înțelepciunea omenească a susținut întotdeauna că singura cale de a menține pacea este să fii pregătit pentru război, dar această ordine va fi inversată de noul rege al pământului, căci pe măsură ce națiunile vor intra sub influența sfințită a legilor împărăției, resursele pământului, care înainte erau deturnate pentru a asigura mijloacele de război, vor fi folosite pentru a asigura oamenilor necesitățile vieții.

Nici nu vor mai învăța războiul! Gândiți-vă la schimbările de anvergură în perspectiva și experiența umană pe care le implică aceste câteva cuvinte! Ele elimină recrutările din timp de pace și mobilizările din timp de război. Ele le asigură pe mamele din toate națiunile că nu-și vor crește fiii pentru a-și pierde viața în război. Ele elimină militarismul în toate formele sale urâte. Ele îndepărtează frica din inimile oamenilor, pentru că toți își dau seama că, atunci când națiunile nu vor mai învăța războiul, nu se vor mai angaja în război. Mulțumim lui Dumnezeu pentru un program de educație care omite din programa sa strategia de război!

SUB VIȚĂ ȘI SMOCHIN

Deoarece oamenii vor învăța și vor practica atunci căile păcii și ale dreptății, vor avea securitate economică. Această asigurare ne este dată în acea

frumoasă imagine a fiecărui om care stă sub vița și smochinul său. Acesta este doar un alt mod de a spune că, sub administrația împărăției lui Cristos, resursele pământului vor fi la dispoziția tuturor și că drepturile tuturor de a avea parte de aceste resurse vor fi garantate de legile împărăției divine. Pentru că acest lucru va fi adevărat, profeția adaugă: „Și nimeni nu-i va mai înspăimânta.” Mulțumim lui Dumnezeu pentru această asigurare a eliberării de frică.

Nimic nu-i va speria! Teama de agresiune bântuie mințile tuturor oamenilor în zilele noastre, iar această teamă nu se limitează la agresiunea posibilă sau amenințată din partea națiunilor. Agresiunea economică, cu speculațiile de prețuri care rezultă din ea, provoacă suferințe la fel de grave maselor. Așadar, frica, generată de inumanitatea omului față de om în multe privințe, continuă să distrugă moștenirea de pace și bucurie care este dreptul fiecărei ființe umane, ai cărei părinți originari au fost creați după chipul lui Dumnezeu. Sub legile împărăției lui Cristos, acest drept va fi restabilit, căci atunci nimeni nu-i va mai speria.

MOARTEA A FOST DISTRUSĂ

Oricât de frumoasă și de liniștitoare ar fi profeția lui Mica, ea nu prezintă planul complet al lui Dumnezeu cu privire la destinul uman sub domnia lui Cristos. O lume fără război și fără teama de război ar fi o lume cu mult mai bună decât cea care se apropie acum de sfârșit. Și dacă am adăuga la aceasta certitudinea securității economice pentru toți, am avea o lume de

genul celei la care au visat filosofii, dar pe care nu au putut-o realiza niciodată. Cu toate acestea, ar mai exista și alte temeri, precum și tristețe, durere și moarte.

Ar exista în continuare teama de moarte și, din cauza învățăturilor grotesce din Evul Mediu, ar exista teama de ceea ce se află dincolo de moarte. Ar exista în continuare nevoia de spitale, medici și antreprenori de pompe funebre. Dar mulțumim lui Dumnezeu pentru celelalte promisiuni ale Cuvântului Său, care ne asigură că chiar și boala și moartea, cu toate relele care le însoțesc, vor fi distruse de domnia lui Cristos.

Am remarcat deja asigurarea lui Pavel cu privire la distrugerea morții în Împărăția lui Dumnezeu. Acum, observați profeția din Isaia 25:6-9. În această profeție, la fel ca în profeția lui Mica, Împărăția Domnului este simbolizată de un munte, și ni se spune că pe acest munte, moartea va fi înghițită de victorie, și că „Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe toate fețele... Și se va spune în acea zi”, continuă profetul, „Acesta este Dumnezeul nostru; L-am așteptat... ne vom bucura și ne vom veseli în mântuirea Lui.”

La această speranță de mântuire pentru o rasă pe cale de dispariție face referire apostolul Petru în Noul Testament. În profeția lui Petru, el vorbește despre scopul celei de-a doua veniri a lui Cristos, și anume că aceasta va aduce ceea ce el descrie ca fiind „vremurile restabilirii tuturor lucrurilor, despre care a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi profeți de la începutul lumii”. (Faptele Apostolilor 3:20, 21). Ne bucurăm cu adevărat să aflăm că a doua venire nu va

duce la distrugerea tuturor lucrurilor, inclusiv a pământului, ci, dimpotrivă, la restabilirea sau restaurarea tuturor lucrurilor. Aceasta va însemna restabilirea sănătății pentru cei vii și învierea celor morți.

A doua venire a lui Cristos sunt deja ca rezultat distrugerea acestei ordini actuale a lucrurilor, care este rea, ca pregătire pentru domnia Sa de dreptate și iubire. Dar aceasta este doar distrugerea instituțiilor egoiste ale oamenilor. Omenirea, atât cei vii, cât și cei morți, dacă se supun legilor lui Dumnezeu, va fi restaurată la ceea ce a fost pierdut din cauza păcatului. Omul nu și-a pierdut căminul în cer, ci pe pământ. Pământul a fost creat pentru om, iar când omul a fost creat, i s-a dat stăpânire peste pământ. Dar această stăpânire, precum și viața sa, au fost pierdute din cauza păcatului. Acest paradis pierdut urmează să fie restaurat, iar această lucrare de restaurare este descrisă de apostolul Petru ca fiind „vremurile restaurării tuturor lucrurilor”. El declară că acest măreț scop al lui Dumnezeu fusese prezis de sfinții Săi profeți încă de la începutul lumii, unul dintre exemplele acestei mărturii profetice fiind promisiunea lui Dumnezeu făcută lui Avraam.

O altă declarație profetică care descrie binecuvântările restaurării ce vor veni asupra oamenilor sub administrația „ă” a împărăției lui Cristos este cea care a fost deja citată — acea promisiune binecuvântată că moartea va fi înghițită de victorie și că Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe toate fețele. Gândiți-vă la schimbarea care va avea loc în

experiența umană! Dumnezeu va șterge lacrimile oamenilor prin înlăturarea cauzei durerii lor; și gândiți-vă la numeroasele cauze de durere care există astăzi în lume și la ce va însemna pentru întreaga omenire atunci când acestea vor fi înlăturate!

DORINȚA TUTUROR NAȚIUNILOR

Un alt profet al lui Dumnezeu, descriind vremurile restabilirii, a declarat că „dorința tuturor națiunilor se va împlini”. (Hagai 2:7). Toate națiunile doresc pace; doresc siguranță împotriva agresiunii; doresc prosperitate pentru poporul lor; iar profetul David declară despre noul rege al pământului, Isus Cristos, că „El va judeca pe săracii poporului, va salva pe copiii celor nevoiași și va zdrobi pe asupritor”. Psalmii 72:4

Într-o altă promisiune privind restaurarea, profetul Isaia declară că atunci – adică în timpul domniei lui Cristos și a Bisericii Sale – „cel șchiop va sări ca un cerb, iar limba celui mut va cânta”. El mai spune că „ochii orbilor se vor deschide, iar urechile surzilor se vor deschide”. (Isaia 35:5,6). Aceasta se referă, fără îndoială, la cei care sunt orbi și surzi față de lucrurile lui Dumnezeu. Dintre aceștia sunt milioane, căci apostolul Pavel ne spune că dumnezeul acestei lumi rele de acum, care este Satana Diavolul, a orbit ochii tuturor celor care nu cred și, astfel, i-a împiedicat să cunoască, să iubească și să-L laude pe adevăratul Dumnezeu al iubirii. 2 Corinteni 4:4

Un alt profet al lui Dumnezeu, descriind binecuvântările restabilirii dintr-un alt punct de vedere, spune despre acei o mie de ani ai domniei lui Cristos

că atunci cunoașterea slavei Domnului va umple pământul așa cum apele acoperă marea (Habacuc 2:14). Oamenii nu vor mai venera o multitudine de zei și nu vor mai susține credințe religioase contradictorii. În această privință, o altă profeție declară că Dumnezeu „va da poporului o limbă curată [sau un mesaj]” și că ei „vor chema numele Domnului ca să-L slujească cu un singur gând” (Zefania 3:9). Atunci oamenii vor fi liberi să-L venereze și să-L slujească pe adevăratul Dumnezeu al iubirii cu toată inima și cu o înțelegere adevărată.

În Cartea Apocalipsei, avem o altă promisiune minunată privind binecuvântările care vor veni asupra oamenilor în timpul domniei lui Cristos. Ea declară că atunci „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Nu va mai fi moarte, nici jale, nici plâns, nici durere, căci vechile lucruri au trecut.” Apocalipsa 21:4

Este greu să ne imaginăm o lume în care nu există moarte, dar Dumnezeu a promis că așa va fi, iar noi credem acest lucru și ne încurajăm. Dacă o astfel de promisiune ar fi fost făcută de cineva mai puțin puternic decât Dumnezeu, am fi avut motive întemeiate să ne îndoim. Dar Creatorul poate împlini astfel de promisiuni, căci El este izvorul vieții. „În El trăim, ne mișcăm și existăm”, a declarat apostolul Pavel. Faptele Apostolilor 17:28

Nu înțelegem ce ne face să trăim și ce ne dă puterea să ne mișcăm, dar Dumnezeu știe, și El este pe deplin în stare să dea viața veșnică tuturor celor care vor asculta de legile împărăției lui Cristos. Și tocmai aceasta a promis El că va face. În acest scop se

Întoarce Cristos și își stabilește împărăția. Scripturile afirmă, totuși, că oricine, în condițiile favorabile ale aceluia timp, refuză să creadă și să se supună va fi, după cum spune Petru, „distrus din mijlocul poporului” (Faptele Apostolilor 3:23). Viața veșnică va fi dăruită numai celor care se califică prin credință și ascultare.

UN MESAJ DE SPERANȚĂ

Aceasta este speranța glorioasă care poate fi acum oferită oamenilor dintr-o lume aflată în suferință și cuprinsă de teamă. Este o speranță glorioasă, iar prin proclamarea ei urmărim îndemnul profetului care a scris: „Spuneți celor cu inima fricoasă: «Fiți tari, nu vă temeți! Iată, Dumnezeu vostru va veni cu răzbunare, chiar Dumnezeu cu răsplată; El va veni și vă va mântui.»” Isaia 35:4

Unul dintre numele descriptive date vremurilor noastre în profeție este „Ziua Răzbunării”. Este o perioadă în care mânia dreaptă a lui Dumnezeu se manifestă prin răsturnarea sistemelor și instituțiilor vechi de secole, caracterizate de păcat și opresiune. Deși oamenii trăiesc în frică și suferință din cauza dezlădăcinării acestei lumi rele de acum, scopul suprem al lui Dumnezeu este să-i salveze pe oameni de păcat și de moarte prin instaurarea împărăției lui Cristos. Prin urmare, putem spune lumii de astăzi, acestei lumi pline de teamă: „Nu vă temeți” (), căci intervenția divină în treburile oamenilor va aduce în curând pace, sănătate și viață, precum și șansa mântuirii veșnice pentru toate familiile pământului.